

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Ghimp Ion xxxx, născut la xxx, xxx-nul xxxx, sat. xxx și xxxxx în mun. xx, str-la xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 13.03.2017 – 30.01.2019

instanța de apel: 20.02.2019 – 20.06.2019

instanța de recurs ordinar: 08.08.2019 – 19.05.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 31 ianuarie 2019, Ghimp Ion Vasile a fost achitat de sub învinuirea în comiterea următoarelor infracțiuni:

- art.190 alin.(5) Cod penal (episodul I - partea vătămată Gheorghe Josanu);
- art.190 alin.(1) Cod penal (episodul II - partea vătămată Dima Victor);
- art.190 alin.(5) Cod penal (episodul III - partea vătămată Victor Dumitraș);
- art.190 alin.(5) Cod penal (episodul IV - partea vătămată Leahu Vladimir),

pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

1.1. Prin sentința s-au reținut următoarele: potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 16.02.2017, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018, Ghimp Ion Vasile, este învinuit în cadrul cauzei penale nr.xxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, în următoarele circumstanțe de fapt:

La 30 iulie 2009, ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe str. Calea Ieșilor, 2, mun. Chișinău, adiacentul intersecției cu str. xxx, mun. xxx manifestând un comportament dolosiv și viclean, camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, a dobândit de la Josanu Gheorghe mijloace bănești în sumă de 15 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 239 866,5 lei, fără a avea intenția înotarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate.

1.2. Tot el, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 27.02.2017, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018, este învinuit în cadrul cauzei penale nr.201703 0249 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, în următoarele circumstanțe de fapt:

La 30 ianuarie 2009, ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe str. xxxx, mun. Chișinău, în adiacentul centrului industrial „Alfa” camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, manifestând un comportament dolosiv și viclean, a dobândit de la Dima Victor mijloace bănești în sumă de 10 000 de dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 105 207 lei, fără a avea intenția înotarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate.

1.3. Tot el, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 27.02.2017, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018 a fost învinuit în cadrul cauzei penale nr.xxxde comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, în următoarele circumstanțe de fapt:

În luna ianuarie a anului 2007, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe str. xxxx intersecție cu bd. xxx, mun. Chișinău, manifestând un

comportament dolosiv și viclean, camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, l-a indus în eroare pe Dumitraș Victor și a dobândit de la acesta mijloace bănești în sumă de 70 000 de euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 907 830 lei, fără a avea intenția întoarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate.

1.4. Tot el, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 24.06.2014, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018, este învinuit în cadrul cauzei penale nr.2013038208 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, în următoarele circumstanțe de fapt:

Aproximativ în perioada lunilor iulie-august 2007, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, aflându-se în incinta localului „Favorit” amplasat în mun. xxx, str. xxxx, manifestând un comportament dolosiv și viclean, sub pretextul că are nevoie de bani pentru a investi în marfa importată din China, dobândind încrederea lui Leahu Vladimir, din motive de cupiditate, cu intenție directă, dorind să dea acțiunilor sale un caracter legal, a dus în eroare și a convins partea vătămată Leahu Vladimir să-i transmită bani în sumă de 20000 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 241754 lei, în schimbul unei recompense bănești, fără a avea intenția întoarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate.

Ulterior, aproximativ în luna septembrie 2008, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, continuându-și intențiile sale criminale, aflându-se în incinta localului „Favorit” amplasat în mun. Chișinău, str. xxx, xxx, manifestând un comportament dolosiv și viclean, sub pretextul că dacă nu va mai primi o sumă de bani, nu-i va putea întoarce datoria de 20000 dolari SUA lui Leahu Vladimir, garantând că-i va restitui suma de bani primită integral, a dus în eroare și a mai primit de la partea vătămată Leahu Vladimir bani în sumă de 10000 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 99290 lei, după care a întocmit o recipisă prin care s-a obligat să restituie banii primiți, neavând intenția întoarcerii mijloacelor bănești oferite de partea vătămată Leahu Vladimir.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- **procurorul Mihăilă Gheorghe** care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ghimp Ion Vasile să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod Penal (episodul I - partea vătămată Josanu Gheorghe), și a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; - art. 190 alin.(1) Cod Penal (episodul II - partea vătămată Dima Victor), și a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; - art. 190 alin.(5) Cod Penal (episodul III- partea vătămată Dumitraș Victor), și a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; -art. 190 alin.(5) Cod Penal (episodul IV- partea vătămată Leahu Vladimir) și a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Conform art. 84 Cod Penal, prin cumul parțial al pedepselor a-i stabili lui Ghimp Ion Vasile o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- **partea-vătămată Leahu Vladimir** prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpatul Ghimp Ion în contul părții civilmente responsabilă a prejudiciului material cauzat în rezultatul săvârșirii infracțiunii în mărime de 30 000 (treizeci mii) dolari SUA, echivalentul a 523800 (cinci sute douăzeci și trei mii opt sute) lei MD și dobânda în mărime de 10000 (zece mii) dolari SUA, echivalentul a 17460 (șaptesprezece mii patru sute șaiszeci) lei;

- **partea - vătămată Dumitraș Victor**, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care Ghimp Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Codul penal, cu încasarea din contul lui în beneficiul lui Dumitraș Victor a prejudiciului cauzat prin infracțiune în mărime de 70000 (șaptezeci mii) Euro;

- **partea-vătămată Josanu Gheorghe**, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ghimp Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Codul penal.

3. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- probe acumulate și administrate în cadrul instrumentării cauzei penale, acțiunile lui Ghimp Ion întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 Codul Penal;

- instanța de judecată a dispus achitarea lui Ghimp Ion din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.190 din Codul penal, fără însă a indica concret care elemente anume lipsesc, interpretând eronat circumstanțele de fapt și de drept ce rezultă din probele acumulate pe caz;

- este neîntemeiată și contrară legii, aprecierea instanței de fond prin care a fost stabilit că acțiunile inculpatului Ghimp Ion sunt de natură civilă, de vreme ce cadrul urmăririi penale au fost au fost acumulate și administrate probe, conținutul cărora prezintă date și circumstanțe relevante care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate iar o atare abordare din partea instanței de fond nu poate fi apreciată decât ca o atitudine părtinitoare față de acțiunile inculpatului, menite să-l ajute pe ultimul să evite răspunderea penală, prezumând-l pe învinuit ca fiind nevinovat în comiterea infracțiunii încriminate prin ignorarea nejustificată și cu desăvârșire a probelor prezentate de către acuzare;

- instanța de judecată neîntemeiat nu a luat în considerare probele prezentate, apreciindu-le eronat în coraport cu probele prezentate de către apărare, considerându-le ca fiind nepertinente și neconcludente speței, or din conținutul acestora reiese cert că, inculpatul Ghimp Ion a comis faptele care i-au fost încriminate;

- aprecierea probelor cercetate a fost una părtinitoare și subiectivă, or, nu s-a luat în considerare probele prezentate de către acuzare, care demonstrează cert faptul că, inculpatul Ghimp Ion, a dobândit ilicit de la Josanu Gheorghe, Dumitraș Victor, Dima Victor și Leahu Vladimir prin comportament viclean și dolosiv a mijloacelor bănești în sumă de 15 000 euro, 70 000 euro, 10 000 dolari SUA și 30 000 euro, neavând din start intenția de a-i restitui.

3.1. În motivarea cererii de apel, **partea-vătămată Leahu Vladimir** a menționat că:

- Ghimp Ion de la bun început a avut intenția de a sustrage de la el suma menționată, care pentru el reprezintă o sumă deosebit de mare și dânsul nu a avut intenția de a restitui suma nominalizată și nu a fost careva consecințe a unei nereușite în economie, ba din contra după ce a împrumutat sumele bănești ultimul își permitea să ducă o viață de lux, fapt dovedit că se odihnea în localuri de noapte scumpe „COCOS”, „FASHION”, se deplasa cu mașini scumpe și anume xxx, iar apoi se deplasa cu automobilul de model Mercedes „S - Class”. Automobilele menționate, cât și bunul imobil sunt înregistrate pe persoane străine;

- inculpatul atât la anchetă, cât și la instanța de judecată nu a adus careva probe că a avut careva riscuri și nereușite în afaceri prin care fapt a pierdut sumele de bani împrumutate, fapt ce se demonstrează că de la momentul

primirii sumelor bănești a avut intenția de a sustrage sumele bănești menționate și nu a le împrumuta cu dobândă și restituirea lor ulterioară. Prin urmare, consideră că vinovat de comiterea infracțiunii în sustragerea sumelor bănești în proporții deosebit de mari este Ghimp Ion, vinovăția căruia i-a fost dovedită pe deplin în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată. Astfel atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc că Ghimp Ion a sustras prin escrocherie sumele bănești fără a avea vreo intenție de a le întoarce;

3.2. În motivarea cererii de apel, **partea-vătămată Dumitraș Victor** a menționat că:

- este declarativă și nu este confirmată prin declarațiile martorilor și părților vătămate afirmația instanței de fond precum că nu exista scop de cupiditate;

- martorii au confirmat că scopul lui Ghimp Ion a fost de a sustrage suma importantă de bani;

- scopul inculpatului a fost de induce în eroare prin încredere și a scoate acest conflict în relații;

3.3. În motivarea cererii de apel, **partea-vătămată Josanu Gheorghe** a menționat că:

- vinovăția lui Ghimp Ion, a fost dovedită pe deplin în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc că Ghimp Ion a sustras prin escrocherie sumele bănești fără a avea vreo intenție de a le restitui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, au fost admise apelurile procurorului Mihăilă Gheorghe, a părților vătămate Leahu Vladimir, Dumitraș Victor și Josanu Gheorghe, declarate împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 31 ianuarie 2019 în privința inculpatului Ghimp Ion Vasile, casată sentință și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: a fost recunoscut vinovat Ghimp Ion Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal și numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu privarea de dreptul de a practica activități și de a ocupa funcții legate de administrarea mijloacelor bănești și în domeniul comerțului pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip închis. A fost încasat de la inculpatul Ghimp Ion Vasile, în beneficiul părților vătămate: - Dumitraș Victor - 70000 (șaptezeci mii) Euro (echivalentul lor la momentul executării); - Josanu Gheorghe - 15000 (cincisprezece mii) Euro (echivalentul lor la momentul executării); - Leahu Vladimir - 30000 (treizeci mii) dolari SUA (echivalentul lor la momentul executării). Termenul executării

pedepsei închisorii de către Ghimp Ion Vasile, a fost calculat din momentul reținerii lui, cu includerea în acest termen a duratei reținerii, arestării preventive și arestării la domiciliu de la 14 martie 2017 până la 5 mai 2017.

4.1. Instanța de apel a constatat că, Ghimp Ion Vasile, în luna ianuarie a anului 2007, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe str. Bănulescu Bodoni intersecție cu bd. Ștefan cel Mare, mun.Chișinău, manifestând un comportament dolosiv și viclean, camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, l-a indus în eroare pe Dumitraș Victor și a dobândit de la acesta mijloace bănești în sumă de 70 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 907 830 lei, fără a avea intenția întoarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate.

Tot el, aproximativ în perioada lunilor iulie-august 2007, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, aflându-se în incinta localului „Favorit” amplasat în mun. Chișinău, str. xxxx, manifestând un comportament dolosiv și viclean, sub pretextul că are nevoie de bani pentru a investi în marfa importată din China, dobândind încrederea lui Leahu Vladimir, din motive de cupiditate, cu intenție directă, dorind să dea acțiunilor sale un caracter legal, a dus în eroare și a convins partea vătămată Leahu Vladimir să-i transmită bani în sumă de 20000 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 241754 lei, în schimbul unei recompense bănești, fără a avea intenția întoarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii tară să întoarcă banii părții vătămate.

Ulterior, aproximativ în luna septembrie 2008, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, continuându-și intențiile sale criminale, aflându-se în incinta localului „Favorit” amplasat în mun. Chișinău, str. xxxxx, manifestând un comportament dolosiv și viclean, sub pretextul că dacă nu va mai primi o sumă de bani, nu-i va putea întoarce datoria de 20000 dolari SUA lui Leahu Vladimir, garantând că-i va restitui suma de bani primită integral, a dus în eroare și a mai primit de la partea vătămată Leahu Vladimir bani în sumă de 10000 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 99290 lei, după

care a întocmit o recipisă prin care s-a obligat să restituie banii primiți, neavând intenția întoarcerii mijloacelor bănești oferite de partea vătămată Leahu Vladimir.

Tot el, la 30 ianuarie 2009, ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe str. Alba Iulia, 75, mun. Chișinău, în adiacentul centrului industrial „Alfa” camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, manifestând un comportament dolosiv și viclean, a dobândit de la Dima Victor mijloace bănești în sumă de 10 000 de dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 105 207 lei, fără a avea intenția întoarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate.

Tot el, la 30 iulie 2009, ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe str. Calea Ieșilor, 2, mun. Chișinău, adiacentul intersecției cu str. Ion Creangă, mun. Chișinău, manifestând un comportament dolosiv și viclean, camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, a dobândit de la Josanu Gheorghe mijloace bănești în sumă de 15 000 de euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 239 866,5 lei, fără a avea intenția întoarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate.

Colegiul Penal a conchis că prin acțiunile sale intenționate Ghimp Ion a comis infracțiunea prevăzută la art.190 alin.(5) Cod penal, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod Procedură Penală.

Instanța de apel a notat că, vinovăția inculpatului Ghimp Ion în comiterea faptelor sus-indicate, a fost dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Josanu Gheorghe, declarațiile părții vătămate Dima

Victor, declarațiile părții vătămate Dumitraș Victor, declarațiile părții vătămate Leahu Vladimir, declarațiile martorului Rușica Oleg, declarațiile martorului Dumitraș Valentina, declarațiile martorului Cujba Veaceslav, declarațiile martorului Dima Victor.

Instanța de apel a constatat că vina inculpatului Ghimp Ion privitor la săvârșirea escrocheriei încriminate a fost dovedită integral și prin următoarele probe scrise și documente, cum ar fi :

- recipisă din 26.02.2011, eliberată de către Ghimp Ion Vasile, prin care indică că îi datorează lui Leahu Vladimir suma de 30 000 dolari SUA și își asumă responsabilitatea de a restitui acești bani până la 01.07.2011 (f. d. 3);

- recipisă eliberată de către Ghimp Ion Vasile, prin care indică că îi datorează lui Leahu Vladimir suma de 30 000 dolari SUA și își asumă responsabilitatea de a restitui acești bani până la 01.02.2011 (f. d. 4);

- recipisă din 27.01.2009 eliberată de către Ghimp Ion Vasile, prin care indică că îi este dator lui Leahu Vladimir cu suma de 30 000 dolari SUA și își asumă responsabilitatea de a restitui acești bani până la 30.12.2009 (f. d. 5);

- plângerea lui Josanu Gheorghe Ion din 01.02.2017, prin care solicită atragerea la răspundere a lui Ghimp Ion Vasile care la 30.07.2009, în timp ce se afla pe str. Calea leșilor, 2, mun. Chișinău, adiacentul intersecției cu str. Ion Creangă, mun. Chișinău. camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, a însușit de la Josanu Gheorghe mijloace bănești în sumă de 15 000 de euro (f. d. 5, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 02.02.2017, prin care de la Josanu Gheorghe au fost ridicate 2 recipise prin care se confirmă că acesta i-a transmis lui Ghimp Ion Vasile suma de 15000 euro (f. d. 12, vol. I);

- copiile recipiselor întocmite de către Ghimp Ion Vasile (f. d. 13-14, vol. I);

- procesul-verbal din 02.02.2017 de examinare a recipiselor ridicate de la Josanu Gheorghe (f. d. 15).

Instanța de apel a conchis că „de facto”, inculpatul Ghimp Ion își recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, însă a apreciat critic afirmațiile lui precum că nu a dobândit ilicit mijloace bănești de la părțile vătămate și nu le-a indus în eroare, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod Procedură penală, și care demonstrează cu certitudine vinovăția lui în comiterea escrocheriei imputate.

Cu toate acestea, instanța de apel a constatat că instanța de fond neîntemeiat a dispus achitarea lui Ghimp Ion pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, deoarece cu

certitudine s-a constatat că sistema de probe indicată și apreciată de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 CPP, în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a notat că prin prisma prevederilor art. 325 Codul penal, acțiunile inculpatului Ghimp Ion, corect urmează a fi recalificate de la art.190 alin.(1), art.190 alin.(5), art.190 alin.(5), art.190 alin.(5) Codul penal la art. art.190 alin.(5) Codul penal și în acest sens a menționat că, procurorul incorect a stabilit că Ghimp Ion a săvârșit un concurs de infracțiuni prevăzute de art.190 alin.(1), art.190 alin.(5), art.190 alin.(5), art.190 alin.(5) Cod penal, or, potrivit învinuirii aduse, inculpatul a avut un scop unic, adică toate faptele au fost cuprinse de aceeași intenție, fiind comise prin aceeași formă a vinovăției și având același scop și același motiv, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a stabilit că inculpatul, a săvârșit o faptă prelungită, caracterizată prin patru acțiuni infracționale, identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune, adică infracțiunea prevăzută de art. art.190 alin.(5) Codul penal și nu un concurs de infracțiuni prevăzute la art.190 alin.(1), art.190 alin.(5), art.190 alin.(5), art.190 alin.(5) Codul penal.

Instanța de apel a notat că instanța de fond a considerat neîntemeiate argumentele acuzatorului și a apreciat critic declarațiile părților vătămate Josanu Gheorghe, Dima Victor, Dumitraș Victor și Leahu Vladimir, care au fost administrate în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare, au fost date atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată, fiind pertinente, concludente, utile și veridice cu toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și care au declarat că au fost induși în eroare anume de Ghimp Ion.

Instanța de apel a specificat că pentru a atribui un aspect legal acțiunilor sale, Ghimp Ion emitea recipise, acțiuni ce denotă aceeași modalitate de comitere a infracțiunilor, precum și aparența unor relații civile.

Instanța de apel a constatat că pentru a însuși sumele de bani transmise de către părțile vătămate, inculpatul folosea diferite pretexte, iar intenția reală

a acestuia fiind de a însuși sumele de bani primite, neexecutând obligațiile asumate. Mai mult ca atât, comportamentul dolosiv și viclean al inculpatului s-a exprimat și prin faptul că inculpatul Ghimp Ion, s-a eschivat de a se prezenta la organele de drept și s-a ascuns în Federația Rusă.

Pe de altă parte, instanța de apel a notat că, organul de urmărire penală a constatat că Ghimp Ion a dobândit ilicit mijloacele bănești a părților vătămate prin inducerea lor în eroare, înțelegea cu certitudine că nu are careva bani, mijloace fixe sau mobile, care ar servi drept mijloace de restituire a banilor împrumutați, or, faptul că dânsul este administrator al S.C. „Neigicom” S.R.L. nu constituie temei de achitare, deoarece această societate comercială a falimentat, fapt confirmat de însuși inculpatul Ghimp Ion.

Totodată, s-a reținut că mijloacele bănești a căror sustragere este încriminată inculpatului au fost transmise de către părțile vătămate, în mod benevol inculpatului Ghimp Ion, ultimul dobândind ilicit mijloacele bănești a părților vătămate prin inducerea lor în eroare, iar inculpatul Ghimp Ion, creându-le impresie falsă despre restituirea ulterioară a împrumuturilor, fără a întreprinde careva acțiuni concrete a realizat transmiterea voită a diferitor sume bănești pe care le-a însușit, folosindu-le în scopuri personale.

Instanța de apel a reiterat că concluzia primei instanțe precum că Ghimp Ion nu a comis escrocheria încriminată, este nefondată, iar sentința urmează a fi supusă casării cu condamnarea lui Ghimp Ion în baza art.190 alin.(5) Cod Penal.

Instanța de apel a admis acțiunile civile înaintate de părțile vătămate, încasând din contul inculpatului Ghimp Ion Vasile, în beneficiul părților vătămate: Dumitraș Victor - 70000 (șaptezeci mii) Euro (echivalentul lor la momentul executării); Josanu Gheorghe - 15000 (cincisprezece mii) Euro (echivalentul lor la momentul executării); Leahu Vladimir - 30000 (treizeci mii) dolari SUA (echivalentul lor la momentul executării).

Cu referire la încasarea dobânzii în mărime de 10000 (zece mii) dolari SUA solicitate de către partea vătămată Leahu Vladimir, instanța de apel a concluzionat că nu este posibilă soluționarea fără a amâna judecarea cauzei, iar reieșind din prevederile art. 387 alin.(3) Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia de a admite în principiu acțiunea civilă a părții vătămate Leahu Vladimir privitor la încasarea acestei despăgubiri, urmând ca asupra cuantumului acestuia să hotărască instanța civilă.

5. Decizia motivată a instanței de apel pronunțată la **20 iunie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelinic Cătălin prin care invocând în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile **art. 427 pct. 6), 12) Cod de procedură penală**, a solicitat casarea sentinței Judecătorei

Chișinău (sediul Buiucani) din 31 ianuarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019 și rejudecarea cauzei de un alt complet de judecători.

- avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului prin care invocând în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile *art. 427 pct. 6), 8), 9) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019 și menținerea sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 31 ianuarie 2019.

5.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin a menționat că:

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția cet. Ghimp Ion Vasile, în mod greșit și superficial a apreciat aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- instanța de apel în mod corect a constatat ca fiind dovedită vinovăția lui Ghimp Ion pe toate capetele de acuzare, însă contrar acestui fapt în mod greșit a calificat faptele imputate dânsului;

- prin calificarea faptelor lui Ghimp Ion instanța de apel nu s-a pronunțat în mod argumentat asupra dezacordului cu motivele apelului declarat atât de către procuror și în special din care motiv a respins soluția de calificare propusă de procuror, ceea ce denotă că instanța de apel nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului faptic nestabilit;

- inculpatul Ghimp Ion urmează a fi condamnat pentru fiecare infracțiune distinctă comisă, or, probele cercetate au dovedit că la caz nu poate fi invocată intenție unică a lui Ghimp Ion, iar fiecare faptă incriminată în actul de învinuire a fost consumată până la realizarea celeilalte fapte infracționale;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că infracțiunile incriminate lui Ghimp Ion au fost comise în timp diferit și la perioade destul de îndelungate una de alta, ceea ce combate afirmația instanței cu privire la intenția unică prelungită a inculpatului;

- fiecare faptă infracțională comisă de Ghimp Ion a fost consumată la momentul în care dânsului i-a fost transmisă suma de bani indicată în actul de învinuire și prin sine fiecare faptă infracțională constituie o infracțiune distinctă;

- fiecare faptă infracțională comisă de Ghimp Ion a fost consumată la momentul în care dânsului i-a fost transmisă suma de bani indicată în actul de învinuire și deci prin sine fiecare faptă infracțională constituie o infracțiune distinctă;

- instanța de apel nu s-a pronunțat în mod argumentat asupra dezacordului cu motivele apelului;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că infracțiunile incriminate au fost comise în timp diferit și la perioade îndelungate;

- instanța de apel nu a dat o apreciere suportului probatoriu.

5.2. În motivarea recursului ordinar, avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, a menționat că:

- probele examinate nu pot în mod direct să constate fapta prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal;

- în faptele lui Ghimp Ion lipsesc semnele și elementele componenței de infracțiune incriminate, astfel că invocarea de către acuzare a faptelor de escrocherie, în realitate nu a avut loc și nu sunt prezentate probe în acest sens;

- instanța de apel nu a dat apreciere înscrisurilor privind rulajul mijloacelor financiare ale afacerii lui Ghimp Ion în perioada care datează cu luarea banilor cu titlu de împrumut;

- nici una dintre probe nu rețin faptul comportamentului dolosiv sau viclean ce au determinat încheierea unui contract de împrumut de către Ghimp Ion, care ar fi în legătură de cauzalitate cu luarea banilor;

- inculpatul nu a indus în eroare și nu a întreprins careva manopere frauduloase în raport cu părțile vătămate, acțiunile respective fiind împrumuturi de mijloace bănești;

- neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un contract încheiat nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că s-au folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației pentru încheierea contractului;

- instanța de fond a distorsionat conținutul declarațiilor părții vătămate Dima Victor.

6. Referințe asupra recursurilor declarate, nu au fost depuse.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile urmează a fi admise conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora

s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanță de recurs.

Recurenții invocă în recursurile sale temeiurile prevăzute de pct. 6), 8),9),12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal lărgit, notează că, la caz, nu a fost respectată obligația de motivare a hotărârilor judecătorești, care face parte din setul de garanții subsecvente unui proces echitabil.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportată la criticele recurenților, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel la adoptarea soluției, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale. Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale ale părților la un proces echitabil.

Așadar, contrar celor reținute de instanță de apel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța nominalizată la adoptarea soluției, nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelurile declarate, în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe expuse în pct.3-3.3, al prezentei decizii și reproduse în recursurile declarate decătore procurorul în Procuratura de

circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, în mare parte au rămas fără soluționare.

Astfel, statuările superficiale a instanței de apel expuse în decizie la pct. 56, precum că „ în luna ianuarie a anului 2007, în perioada lunilor iulie-august 2007, luna septembrie 2008, la 30 ianuarie 2009, la 30 iulie 2009, modalitatea săvârșirii acțiunilor criminale de escrocherie a fost constatată, iar periodicitatea comiterii infracțiunii și utilizarea unor pretexte similare în scopul însușirii banilor de către inculpatul Ghimp Ion, *demonstrează existența unei intenții unice la dânsul de însușire a banilor în proporții deosebit de mari, în mai multe etape*”, denotă faptul că, hotărârea instanței de apel nu conține răspunsuri argumentate.

Or, instanța de apel, nu a dat apreciere circumstanțelor, motivelor și scopului împrumutului, nu a fost dată o analiză amplă fiecărui epizod în parte în dependență de împrejurări, nu a fost dată aprecierea profundă și declarațiilor inculpatului în raport cu declarațiile părților vătămate, instanța concluzionând prin insuficiență de motivare faptul că, deoarece a existat împrumutul de la mai multe persoane, luat la diferite perioade de timp și care ulterior nu a fost restituit, persoana urmează a fi recunoscută culpabilă de comiterea faptelor de escrocherie.

Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a cercetat în deplină măsură cumulul de probe.

Colegiul penal lărgit atestă că, decizia instanței de apel trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Obligarea instanței să-și motiveze hotărârea pe cauzele penale rezultă din prevederile art.6 § 1 din Convenția Europeană. Acest lucru presupune relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării hotărârii atacate în raport cu motivele invocate de apelanți și cu temeiurile pentru apel prevăzute de lege.

Instanța de apel avea obligația ca, în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, să dea un răspuns detaliat la fiecare motiv invocat de către apelanți, să rezolve problemele de fapt și de drept apărute la judecarea apelurilor, prin întocmirea corectă a hotărârii adoptate, care trebuie să cuprindă analiza probelor pe care instanța si-a bazat concluziile.

Colegiul penal lărgit notează că potrivit art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza separată a tuturor probelor administrate, prin prisma coroborării. În conformitate cu art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În această ordine de idei, se reține că instanța de apel în conținutul deciziei adoptate a făcut trimitere la declarațiile părții vătămate Josanu Gheorghe, declarațiile părții vătămate Dima Victor, declarațiile părții vătămate Dumitraș Victor, declarațiile părții vătămate Leahu Vladimir, declarațiile martorului Rușica Oleg, declarațiile martorului Dumitraș Valentina, declarațiile martorului Cujba Veaceslav, declarațiile martorului Dima Victor, recipisele din 26.02.2011, 27.01.2009, procesul-verbal de ridicare din 02.02.2017, plângerea lui Josanu Gheorghe Ion din 01.02.2017. Totodată aceste declarații și înscrisuri, nu au fost supuse analizei pentru a scoate în evidență ce anume din aceste declarații demonstrează cu certitudine în acțiunile inculpatului intenția, scopul, motivul și consecințele, iar în final - semnele componenței de infracțiune imputată.

Aici este de menționat că, redarea și descrierea conținutului teoretic a elementelor constitutive ale infracțiunii, fără raportarea acestora la acțiunile concrete și demonstrate ca fiind ilegale ale inculpatului, generează în sine o concluzie pripită privind vinovăția persoanei învinuite.

Instanța de apel nu a descris și argumentat motivele pentru care a respins argumentele apărării privind lipsa vinovăției inculpatului, dar și a procurorului, aduse în sprijinul acuzării.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, în speță, se confirmă temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Întrucât erorile depistate sunt susceptibile de a fi corectate doar de către instanța de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra necesității admiterii recursurilor declarate, casării totale a hotărârii atacate și dispunerii rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere

cuvântă fiecărei probe examinate și a tuturor în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, în cauza penală în privința lui *Ghimp Ion xxxx*, și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Ghimp Ion xxxx se eliberează imediat din penitenciar dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 21 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Guzun Ion